

Θεωρία γράφων Exercise Set 1

Νικόλαος Ζαρίφης ID: 03112178

24 Μαΐου 2015

Άσκηση 1

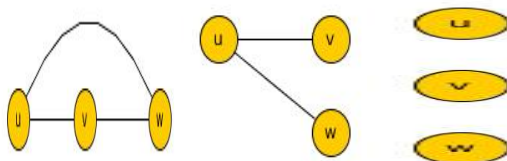
Παίρνουμε το γράφημα C_{2a} αυτό έχει ακτίνα κι διάμετρο ίση με a . Τώρα κάνουμε την ακόλουθη κατασκευή, πάμε κι βάζουμε ανάλογα πόσο θα αυξήσουμε το β ένα μονοπάτι P_k πάνω σε μια κορυφή, αυτό έχει ως αποτέλεσμα θα αυξηθεί η διάμετρος κατά k . αλλά η ακτίνα δεν αλλάζει όσο το $k \leq a$. Και έτσι έχουμε την κατασκευή μας.

Άσκηση 2

Θα αποδείξουμε ότι δεν ισχύει η άρνησή της. Δηλαδή ότι υπάρχει ζεύγος (r,s) τω για κάθε n και γράφημά με n κορυφές να ισχύει $\Delta(G) < r$, $\text{diam}(G) < s$. Ας πάρουμε ένα γράφημα με $\Delta(G) = r-1$. Τότε κάνοντας decomposition τις αποστάσεις μας έχουμε ότι για αυθαίρετο n στο πρώτο σύνολο με απόσταση 1, θα έχουμε το πολύ $r-1$ κορυφές. Στο δεύτερο αν υπάρχει το πολύ $(r-1)^2$ κτλ, Οπότε αν θέσουμε $n = \frac{(r-1)^s - 1}{r-2} + 1$ θα έχουμε συνολικά s σύνολα πράγμα άτοπο από υπόθεση. Φυσικά για μικρότερο μέγιστο πλήθος ακμών δεν χρειάζεται να το δείξουμε γιατί απλά μικραίνει η μέγιστη πληρητικότητα του κάθε συνόλου.

Άσκηση 3

→
Έστω 3ης κορυφές. u, v, w . Παρακάτω βλέπουμε όλες τις πιθανές συνδέσεις τους. Παρατηρούμε πως αν έχουμε την

πρώτη περίπτωση τότε απλά βάζουμε τις 3ης κορυφές σε διαφορετικά σύνολα κι αφού συνδέονται όλα μεταξύ τους είναι ένα πλήρες υποσύνολο, στην δεύτερη περίπτωση απλά οι 2 κορυφές ανοίκουν στο ίδιο σύνολο κι στην τελευταία κι οι 3ης. Έτσι αφού κάθε μη γειτονικές ακμές έχουν τους ίδιους γείτονες (όλες τις κορυφές που δεν ανοικουν στο ίδιο σύνολο) (όπως βλέπουμε σε οποιοδήποτε υποσύνολο 3ων ακμών), έτσι είναι ένα πλήρες κ-μερες.

← Αν έχουμε ένα πλήρες κ-μερες τότε αν από ένα σύνολο κορυφών δεν υπάρχουν οι 2 ακμές τότε σίγουρα δεν υπάρχει κι η 3η εξ-ορισμού του πλήρους κ-μερες

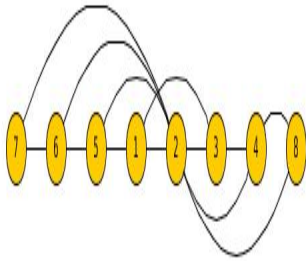
Άσκηση 4

Φτάνει να δείξουμε ότι κάθε 2 κορυφές ανήκουν σε έναν κοινό κύκλο. Περίπτωση 1: Αν δεν είναι γειτονικές τότε λόγω της ανησώστητας θα έχουμε ότι τουλάχιστον μια από αυτές έχει $d(v) > n/2$ Όμως όλες οι κορυφές ενδιαμέσα

είναι το πολύ $n-2$ άρα από θεώρημα περιστερώνα θα (n περιστέρια σε $n-2$ φολίες) θα έχουμε ότι οι 2 κορυφές έχουν 2 άλλες κορυφές ενδιάμεσα που τις συνδέουν \Rightarrow Κύκλος. Περίπτωσή 2: Αν είναι γειτόνικες τότε αναγώμαστε σε έναν απο τους κύκλους που σχηματίζονται με τις υπόλοιπες κορυφές κι θα περιέχονται αναγκάστηκα κι οι 2 αυτές κορυφές. Αυτό γίνεται διαλέγοντας μια κορυφή που να μην συνδέατε τουλάχιστον με την μια. Αν δεν υπάρχει πάλι έχουμε 2 διαφορετικά μονοπάτια (K_3). Κι απο το πρώτο ερώτημα θα έχουμε ότι θα υπάρχει κύκλος από αυτή την κορυφή προς την άλλη. Άρα θα έχουμε 2 μονοπάτια, το ένα του κύκλου κι το ένα της σύνδεσης μεταξύ τους.

Άσκηση 5

- i Παίρνουμε το P_{2k+1} και το φτιάχνουμε ακόλουθος:

Τώρα αν αφαιρέσουμε την κορυφή 2, τότε το rad θα αυξηθεί κατά k , όπως είναι λογικό.

- ii Υποθέτω ότι η εκφώνηση έχει τυπογραφικό λάθος. Αν αφαιρέσω μια κορυφή που δεν είναι τομή το λιγότερο που μπορεί να μειωθεί το rad είναι κατά 1 αν αφαιρέσω την πιο μακρινή κορυφή κι είναι μοναδική. Αλλιώς αφού είναι συνεκτικό είτε θα είναι σταθερό είτε θα μεγαλώσει.
- iii Έχουμε από το προηγούμενο ερώτημα ότι $rad(H - u) \geq r - 1$. Αφού είναι το ελάχιστο υπογράφομαι αφαιρώντας μια κορυφή το rad θα μεταβληθεί, αν μεγαλώσει τότε στο γράφημα που μας μένει μπορούμε να αφαιρέσουμε τις πιο μακρινές κορυφές έτσι ώστε το $rad(G1) = r$ όμως αυτό αντιβαίνει ότι το H ήταν το ελάχιστο, πράγμα άτοπο. Άρα μικραίνει κι η ανισότητα γίνεται ισότητα.

Άσκηση 6

Ξέρουμε ότι $\kappa(G) \leq \lambda(G) \leq \delta(G) = n$ Άρα φτάνει να δείξω ότι ισχύει $\kappa(G) = n$. Επαγωγικά, για $n=2$ ισχύει τετριμμένα (κύκλος). Για $P(n)$ ισχύει. Τώρα για το $P(n+1)$ θα εργαστούμε ακολούθως, ξέρουμε ότι σε ένα υπερκύβο οι κορυφές είναι έτσι συνδεδεμένες ώστε να μπορούμε να δημιουργούμε δυαδικές ακολουθίες με τέτοιο τρόπο ώστε κάθε γειτονική κορυφή να έχει διαφορά ένα flip-bit. Άρα ξέρουμε Ότι στα στον Q_n έχουμε n -ανεξάρτητα μονοπάτια, στον $n+1$ έχουμε τα n απο πριν + ένα μονοπάτι από 2 τυχαία x, y που δημιουργήτε ακολούθως: κάνουμε flip το πιο σημαντικό bit ακολουθούμε μια οποιαδήποτε διαδρομή μέχρι να φτάσουμε στο y με διαφορετικό σημαντικό bit όπου τοε το κάνουμε flip κι φτάσαμε στο προορισμό μας με ένα παραπάνω ανεξάρτητο μονοπάτι, άρα απο Μαθηματική επαγωγή έχουμε ότι ισχύει.

Άσκηση 7

Ξέρουμε ότι υπάρχουν τουλάχιστον $\kappa(G)$ διακεκριμένα μονοπάτια από 2 κορυφές. Παίρνωντας το μεγιστοτικό μονοπάτι ξέρουμε ότι έχει $diam(G) - 1$ κορυφές, επί το πλήθος των μονοπατιών $\kappa(G)$ και προσθέτουμε κι της 2 αυτές κορυφές, καταλήγουμε ότι $n \leq \kappa(G)(diam(G) - 1) + 2$. Η ανισότητα λόγω του τουλάχιστον.

Άσκηση 8

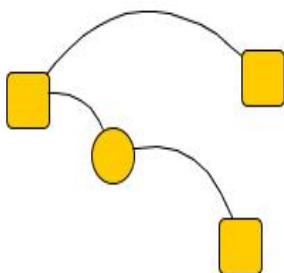
Ξέρουμε από θεώρημα menger ότι ανάμεσα σε οποιαδήποτε κορυφές έχουμε 3 διακεκριμένα μονοπάτια.

- Τα μονοπάτια έχουν διαφορετικό μήκος κι τελειώσαμε.
- Τα μονοπάτια έχουν ίδιο μήκος. Τότε παίρνουμε απο τα 2 μονοπάτια 2 κορυφές που ισαπέχουν απο το ένα τέρμα. Τώρα από θεώρημα menger πάλι, θα έχουμε πάλι 3 διακεκριμένα μονοπάτια κι απο περισσότερόνα ότι ένα απο αυτά δεν θα περνά απο τα 2 άκρα. Τώρα διακρίνουμε 2 περιπτώσεις. Ή θα συνδεεται άμεσα από το δεύτερο μονοπάτι κι έτσι πέρνοντας το ενδιάμεσο μονοπάτι δημιουργούμε ένα μονοπάτι κι απο τις δύο κορυφές μεγαλύτερου μηκους κι έχουμε κι το τρίτο. Στην δεύτερη περίπτωση, ας ονομάσουμε X, Y τα δύο σημεία που ισαπεχουν απο το τέλος. Σε αυτή την περίπτωση περνά απο ένα σημείο K του τρίτου μονοπατιου. Τώρα έχουμε 2 επιλογές είτε θα πάρουμε το μονοπάτι που σχηματίζεται με αυτές κι κρατάμε το πρώτο μονοπάτι (K στο X) ή θα πάρουμε το μονοπάτι απο το K στο Y . Γενικά Αν το K ισαπέχει απο το τέλος τότε είναι ομοίος με πριν. Αν το K δεν ισαπεχει κι δημιουργει το έσωτερικο κι άλλο μονοπάτι ίδιου μήκους τότε το ενώνουμε με το Y .

Άσκηση 9

Καταρχάς είναι εύκολο να αποδείξουμε ότι κάθε συνεκτική συνηστώστα έχει $\text{diam}(G)=1$ το οποίο μάλιστα σημενει ότι είναι ισομορφικό με ένα K_n . Αυτό τώρα ισχυει γιατί αν $\text{diam}(G_i) > 1$ τότε θα μπορούσαμε να πάμε σε μια άλλη συνεκτική συνιστώστα με $\text{diam}(G_i) + 1$ βήματα γιατί περνάμε κι την γέφυρα όμως αυτό είναι άτοπο γιατί $\text{diam}(G)=2$. Άρα αφαιρώντας την συνεκτικότητα κάθε σύνολο είναι ισομορφισμό με κλικά (συγκεκριμένα με το βαθμό των κορυφών). Και αν καποιο σύνολο περιέχει μια κορυφή προφανές είναι με το K_1 .

Άσκηση 10

Κάθε τετράγωνο είναι μια συνηστώστα του K_{c+1} . Έτσι ενόνουμε την πρώτη με την δεύτερη με b ακμές σε διαφορετικές κορυφές κι έτσι έχουμε δημιουργήσει κι το επιθυμητό $\lambda(G)$. Τέλος ένουμε τις τελευταίες δυο έτσι ώστε να έχουμε κορυφές ενδιάμεσα πλους a κι να ένωνονται με διαφορετικές κορυφές. Επίσεις προσθέτουμε ακμές με τις ενδιάμεσες-συνδετικές κορυφές ώστε χρειάζονται ώστε να μην μικρήνει το $\lambda(G)$, μιας κι δεν επηρεάζει το $\kappa(G)$.